

מסכת אהלות

פרק ז משנה ז

הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מְקֻשָּׁה לִילֵד וְהוֹצִיאוּהָ מִבֵּית לְבֵית, הָרֹאשׁוֹן
טָמֵא בְּסִפָּק, וְהַשֵּׁנִי בְּוֶדְאִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִימָתִי, בְּזִמְנָא
שֶׁהִיא נֹטְלָת בְּגָפִים. אָבֵל אִם הִיָּתָה מְהֻלָּקֶת, הָרֹאשׁוֹן טָהוֹר,
שְׁמִשּׁוֹנְפֶתַח הַקֶּבֶר אֵין פָּנָאִי לְהֵלֵף. אֵין לְנִפְלִים פְּתִיחַת הַקֶּבֶר,
עַד שֶׁיַּעֲגִילוּ רֹאשׁ כְּפִיקָה: